Ime predpisa:

Osnutek Uredbe o spremembah in dopolnitvah uredbe o načinu izvajanja obveznih državnih gospodarskih javnih služb na področju urejanja voda in o koncesijah teh javnih služb – gradivo za javno obravnavo

Št. zadeve:

Datum objave:

Rok za sprejem mnenj in pripomb:

e-naslov: gp.mop@gov.si

Na podlagi 3., 7., 32. in 33. člena Zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93, 30/98 – ZZLPPO, 127/06 – ZJZP, 38/10 – ZUKN in 57/11 – ORZGJS40), 11. in 36. člena Zakona o javno-zasebnem partnerstvu (Uradni list RS, št. 127/06) ter 161. člena Zakona o vodah (Uradni list RS, št. 67/02, 2/04 – ZZdrI-A, 41/04 – ZVO-1, 57/08, 57/12, 100/13, 40/14, 56/15, 65/20, 35/23 – odl. US, 78/23 – ZUNPEOVE in 52/24 – odl. US) Vlada Republike Slovenije izdaja

UREDBO O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH UREDBE

O NAČINU IZVAJANJA OBVEZNIH DRŽAVNIH GOSPODARSKIH JAVNIH SLUŽB NA PODROČJU UREJANJA VODA IN O KONCESIJAH TEH JAVNIH SLUŽB

1. člen

V Uredbi o načinu izvajanja obveznih državnih gospodarskih javnih služb na področju urejanja voda in o koncesijah teh javnih služb (Uradni list RS, št. 109/10, 98/11, 102/12, 89/14 in 47/17) se v 1. členu drugega odstavka besedilo »(Uradni list RS, št. 67/02, 2/04 – ZZdrI-A, 41/04 – ZVO-1, 57/08, 57/12, 100/13, 40/14 in 56/15; v nadaljnjem besedilu: Zakon o vodah)« nadomesti z besedilom »(Uradni list RS, št. 67/02, 2/04 – ZZdrI-A, 41/04 – ZVO-1, 57/08, 57/12, 100/13, 40/14, 56/15, 65/20, 35/23 – odl. US, 78/23 – ZUNPEOVE in 52/24 – odl. US; v nadaljnjem besedilu: Zakon o vodah)«.

2. člen

V 2. členu se besedilo »Koncendent v koncesijskem razmerju je Republika Slovenije« nadomesti z besedilom »Koncedent v koncesijskem razmerju je Republika Slovenija«.

3. člen

V 4. členu se v prvem odstavku za 3. točko doda nova 4. točka tako, da se glasi:

»4. izvedba izrednih ukrepov po naravni nesreči zaradi škodljivega delovanja voda;«

Dosedanji 4. in 5. točka postaneta 5. in 6. točka.

4. člen

V 6. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Javne službe po tej uredbi se izvajajo na podlagi podeljene koncesije, razen javne službe iz četrtega odstavka tega člena, ki se izvaja v okviru javnega podjetja.«

5. člen

7. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Z izvajanjem javnih služb se na območju Republike Slovenije v javnem interesu zagotavljajo ohranjanje in uravnavanje vodnih količin, obratovanje, vzdrževanje in spremljanje stanja vodne infrastrukture ter varstvo pred škodljivim delovanjem voda, vključno z izvedbo izrednih ukrepov v času povečane stopnje

ogroženosti in po naravni nesreči, obratovanje in vzdrževanje vodne infrastrukture, vodnih ter priobalnih zemljišč, vodovarstveni nadzor in skrb za hidromorfološko stanje vodnega režima.«

6. člen

V 9. členu se v drugem odstavku beseda »oktobra« nadomesti z besedilom »konca novembra«.

7. člen

12. člen se v drugem odstavku spremeni tako, da se glasi:
»Predmet koncesije iz tretjega odstavka 6. člena te uredbe je izvajanje del in storitev čiščenja gladine celinskih voda ter preprečevanja onesnaženja vodnih in priobalnih zemljišč celinskih voda ter obalne linije morja iz okvira javne službe na celotnem območju Republike Slovenje. Predmet koncesije ne vključuje nalog iz drugega odstavka 1. člena te uredbe.«

8. člen

V 13. členu se v prvem odstavku beseda »sedem« nadomesti z besedo »deset«.

V tretjem odstavku se beseda »sedmem« nadomesti z besedo »desetem«.

9. člen

V 16. členu se v prvem odstavku prva in druga alineja točke c) spremenita tako, da se glasita:

»- kandidat mora imeti v delovnem razmerju s polnim delovnim časom strokovne in operativne delavce z delovnimi izkušnjami s področja izvajanja javnih služb urejanja voda. Število delavcev iz te točke ter njihova potrebna izobrazba in delovne izkušnje se za posamezno območje koncesije določijo v razpisni dokumentaciji. Vsaj 50% strokovnih delavcev vsakega sklopa mora imeti pridobljeno nacionalno poklicno kvalifikacijo vodovarstveni nadzornik ali upravljalec vodne infrastrukture, od tega morata biti vsaj 2 strokovna delavca z nacionalno poklicno kvalifikacijo upravljalec vodne infrastrukture za posamezno koncesijsko območje in vsaj 1 strokovni delavec z nacionalno poklicno kvalifikacijo vodovarstveni nadzornik. Kandidat ne sme z isto osebo izkazovat obeh kvalifikacij. Vsaj 40% strokovnih delavcev mora imeti pogoje za vpis v IZS kot pooblaščeni inženir (PI).
Pri operativnih delavcih z delovnimi izkušnjami s področja izvajanja javne službe urejanja voda jih mora imeti vsaj 50% opravljen izpit nacionalne poklicne kvalifikacije za hidrotehničnega delavca;

- kandidat je moral v zadnjih najmanj petih letih pred objavo javnega razpisa po tej uredbi kakovostno in pravočasno izvesti vzdrževalna dela na vodni infrastrukturi, vodnih ali priobalnih zemljiščih, vsako v vrednosti najmanj 20.000 eurov brez DDV. Število zahtevanih referenčnih del, število različnih delovišč in starost referenc se za posamezno območje koncesije določijo v razpisni dokumentaciji. Za objekte vodne infrastrukture štejejo objekti iz priloge Pravilnika o določitvi vodne infrastrukture (Uradni list RS, št. 46/05). Vsaj 50% referenčnih del mora vsebovati tudi projektiranje. Reference morajo biti potrjene s strani investitorja. Za delovišče se šteje projekt v sklopu vzdrževanja vodne infrastrukture z delovnim nalogom, naročilnico ali pogodbo.«

V petem odstavku se besedilo: »(Uradni list RS, št. 91/15; v nadaljnjem besedilu: Zakon o javnem naročanju)« nadomesti z besedilom: »(Uradni list RS, št. 91/15, 14/18, 121/21, 10/22, 74/22 – odl. US, 100/22 – ZNUZSZS, 28/23, 88/23 – ZOPNN-F in 83/25 – ZOUL; v nadaljnjem besedilu: Zakon o javnem naročanju)«.

10. člen

V 17. členu se tretji odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(3) V primeru skupne vloge članov konzorcija, morajo pogoje iz točke a. prvega odstavka prejšnjega člena izpolnjevati vse osebe, ki so vložile tako vlogo.

Pogoje pod točko b. prvega odstavka prejšnjega člena morajo izpolnjevati vse osebe, ki so vložile vlogo, v primeru skupne ponudbe pa vsi člani konzorcija skupaj.

Pogoje pod točko c. prvega odstavka prejšnjega člena lahko kandidat izpolni skupaj s partnerjem ali/in podizvajalcem. Vodilni partner mora zagotoviti vsaj 75% zahtevanih referenc.

Pogoj pod točko č. prvega odstavka prejšnjega člena mora v primeru skupne ponudbe izpolnjevati vsak partner vsaj v višini 75% določenega letnega prometa na posameznem sklopu.«

11. člen

Spremeni se besedilo 27. člena tako, da se glasi:

»(kontrola izvajanja koncesije)

(1) Kontrolo izvajanja koncesije po tej uredbi izvaja direkcija.

(2) Koncesionar je direkciji dolžan omogočiti kontrolo izvajanja koncesije, ki ga opravlja v skladu s to uredbo in drugimi predpisi, in uradnim osebam direkcije predložiti vso potrebno dokumentacijo v zvezi z izvajanjem koncesije, zagotoviti sodelovanje odgovornih oseb koncesionarja, dajati informacije v zvezi z izvajanjem koncesije in omogočiti vpogled v poslovne knjige in evidence v zvezi z izvajanjem koncesije.

(3) Kontrolo izvajanja koncesije se lahko izvaja v prostorih koncesionarja in na območju podeljene koncesije. Na zahtevo koncedenta je koncesionar dolžan omogočiti tudi stalno kontrolo nad izvajanjem določenih del iz okvira te javne službe.

(4) Kontrolo izvajanja koncesije obsega pregled finančnega poslovanja v zvezi s koncesijo, kontrolo ustreznosti uporabe sredstev za izvajanje dejavnosti, kakor tudi izvajanja dejavnosti glede obsega in časovne razporeditve izvedenih del, njihove kvalitete ter drugih značilnosti.

(5) Kontrola izvajanja koncesije je lahko napovedana ali nenapovedana in mora potekati tako, da ne ovira rednega izvajanja koncesije. Praviloma se opravlja v poslovnem času koncesionarja. Oseba, ki kontrolira izvajanje koncesije, se izkaže s pooblastilom koncedenta in je dolžna podatke o poslovanju koncesionarja obravnavati kot poslovno skrivnost.

(6) Če direkcija pri kontroli izvajanja koncesije ugotovi nepravilno ali nestrokovno ravnanje izvajalca javne službe, lahko predlaga vladi izdajo odločbe iz 31. člena te uredbe, ali v okviru svojih pristojnosti in nalog ukrene, kar je potrebno, da se nepravilnosti in nestrokovnosti odpravijo.

(7) Natančneje se kontrola opredeli v koncesijski pogodbi.«

12. člen

V 32. členu se v prvem in drugem odstavku beseda »šest« nadomesti z besedo »štiriindvajset«.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

13. člen

Določbe te uredbe, razen 12 člena te uredbe, se ne uporabljajo za koncesijska razmerja, sklenjena pred njeno uveljavitvijo, in za postopke podelitve koncesij, ki so se začeli pred dnem njene uveljavitve.

14. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

I. SPLOŠNO

Kljub sprejetemu Zakonu o nekaterih koncesijskih pogodbah (Uradni list RS, št. 9/19, 121/21 – ZJN-3B, 50/23 in 83/25 – ZOUL; v nadaljevanju ZNKP), s katerim se v slovenski pravni red prenašajo določbe Direktive 2014/23/EU Evropskega parlamenta in Sveta o podeljevanju koncesijskih pogodb z dne 26. 2. 2014 (v nadaljevanju: Direktiva), izvajanje gospodarskih javnih služb na področju urejanja voda (v nadaljevanju: GJS na področju urejanja voda) odraža pravno naravo javnonaročniškega partnerstva oz. javnonaročniškega razmerja, kot ga definira Zakon o javno zasebnem partnerstvu (Uradni list RS, št. 127/06). ZNKP namreč določa, da se s sklenitvijo koncesijske pogodbe vzpostavi koncesijsko razmerje, ki je razmerje med koncedentom in koncesionarjem glede izvajanja koncesije za gradnje ali koncesije za storitve in pri katerem je na koncesionarja preneseno celotno operativno tveganje. Tveganje izvedbe gradnje oziroma izvajanja storitev zajema vsakršno tveganje, ki izvira iz izvajanja nalog, podeljenih s koncesijo, vključno z odgovornostjo za škodo, ki nastane z izvajanjem teh nalog. Šteje se, da je to tveganje preneseno na koncesionarja, če mu ni zagotovljena povrnitev naložb in stroškov, ki izvirajo iz izvajanja koncesije. Tveganje povpraševanja pomeni tveganje spremembe povpraševanja, ki ga izrazijo uporabniki predmeta koncesije. Šteje se, da je tveganje povpraševanja preneseno na koncesionarja, če je pri izvajanju koncesijske pogodbe dejansko izpostavljen tržnim nepredvidljivostim.

Pri izvajanju GJS na področju urejanja voda pa gre za odplačno razmerje med naročnikom in dobaviteljem blaga, izvajalcem gradenj ali izvajalcem storitev, katerega predmet je naročilo blaga, izvedba gradnje ali storitve, pri čemer javni partner, t. j. država nosi večino ali celotno poslovno oz. operativno tveganje, zato se to javno-zasebno partnerstvo, ne glede na poimenovanje, ne šteje za koncesijsko, temveč za javnonaročniško. Gre za t. i. nepravi koncesijski model, kjer torej kljub uporabi koncesijske terminologije dejanska vsebina razmerja kaže na drugačno pravno-ekonomsko naravo.

Koncesionar namreč ne nosi tveganja povpraševanja (npr. zmanjšanje prihodkov zaradi manjše uporabe storitev), saj je obseg in vrednost del vnaprej določen z letnim programom. Tveganje razpoložljivosti je prav tako izključeno, saj so koncesionarji dolžni izvajati storitve le v obsegu, ki ga določi koncedent, in za katere prejmejo plačilo. Tveganje stroškov je omejeno, ker koncesijska pogodba omogoča usklajevanje cen v primeru spremembe stroškovnih elementov. V primeru naravnih nesreč ali izrednih dogodkov pa koncesionarji izvajajo interventne ukrepe na podlagi posebnega naročila koncedenta in so za ta dela posebej plačani.

Odločilne funkcije načrtovanja, financiranja, upravljanja in nadzora izvajanja GJS na področju urejanja voda nosi javni partner oz. država. Takšen model zato po svoji vsebini ne deluje kot »prava« koncesija, pri kateri bi zasebni subjekt na lastno tveganje organiziral in izvajal dejavnost ter bil ekonomsko izpostavljen uspešnosti njenega izvajanja.

II. OBRAZLOŽITEV SPREMEMB

K 1. členu

Z določbo se navedba objav Zakona o vodah v drugem odstavku 1. člena uredbe uskladi s spremembami zakona in odločbama Ustavnega sodišča. Gre za redakcijsko uskladitev, ki ne spreminja vsebine uredbe.

K 2. členu

S spremembo 2. člena se beseda »Koncendent« nadomesti z besedo »Koncedent«, s čemer se izraz poenoti s preostalimi zapisi v uredbi in besedna zveza »Republika Slovenije« se nadomesti z besedno zvezo »Republika Slovenija«, s čemer se odpravi slovnična napaka.

K 3. členu

S spremembo prvega odstavka 4. člena se za 3. točko doda nova 4. točka, dosedanji 4. in 5. točka pa postaneta 5. in 6. točka.

Predlagana sprememba prvega odstavka 4. člena dopolnjuje seznam nalog obveznih državnih gospodarskih javnih služb na področju urejanja voda z izvedbo izrednih ukrepov po naravni nesreči zaradi škodljivega delovanja voda.

Namen spremembe je uskladitev uredbe z določbami Zakona o vodah (ZV-1), ki v 161. členu med nalogami obveznih državnih gospodarskih javnih služb na področju urejanja voda že določa izvajanje izrednih ukrepov po naravni nesreči zaradi škodljivega delovanja voda. Predlagana dopolnitev zato ne uvaja novih nalog, temveč zagotavlja usklajenost podzakonskega predpisa z zakonsko ureditvijo.

K 4. členu

Namen spremembe prvega odstavka 6. člena je zagotoviti jasno in sistemsko ureditev izvajanja obveznih državnih gospodarskih javnih služb na področju urejanja voda ter opredeliti koncesijski model kot temeljni način njihovega izvajanja. Hkrati se zaradi zagotavljanja neprekinjenega izvajanja javne službe izrecno določa izjema za območje iz četrtega odstavka tega člena, kjer se javna služba izvaja v okviru javnega podjetja.

Izkušnje pri izvajanju nalog na področju urejanja voda kažejo, da izvajanje javne službe prek specializiranih gospodarskih subjektov na podlagi koncesije omogoča večjo operativno odzivnost, učinkovitejšo organizacijo dela ter lažje zagotavljanje ustreznih tehničnih, kadrovskih in drugih zmogljivosti za izvajanje rednih in izrednih ukrepov na vodotokih. Takšna ureditev omogoča tudi večjo prilagodljivost pri odzivanju na izredne dogodke zaradi škodljivega delovanja voda.

Predlagana sprememba izhaja tudi iz ugotovitve, da izvajanje javne službe v okviru javnega podjetja praviloma ne zagotavlja enake stopnje konkurenčnosti, primerljivosti izvajanja storitev in operativne prilagodljivosti, kot jo omogoča koncesijski model. Zato se kot sistemska rešitev določa izvajanje javne službe na podlagi podeljene koncesije, medtem ko se izvajanje v okviru javnega podjetja ohranja zgolj kot izjema za posebej določeno območje.

Sprememba prispeva k večji pravni jasnosti in preglednosti sistema izvajanja obveznih državnih gospodarskih javnih služb na področju urejanja voda ter zagotavlja stabilnejšo in učinkovitejšo organizacijo izvajanja nalog v javnem interesu.

K 5. členu

Namen spremembe je uskladitev uredbe z določbami Zakona o vodah (ZV-1), ki v 161. členu določa državne javne gospodarske službe na področju urejanja voda. 7. členu se doda izvedba izrednih ukrepov po naravni nesreči, obratovanje in vzdrževanje stanja vodne infrastrukture ter obratovanje vodne infrastrukture.

K 6. členu

S spremembo drugega odstavka 9. člena se beseda »oktobra« zamenja z besedilom »konca novembra«.

S spremembo drugega odstavka 9. člena se rok za pripravo letnega programa del podaljšuje do konca novembra.
Namen spremembe je zagotoviti dovolj časa za izvedbo vseh potrebnih usklajevanj v postopku priprave letnega programa del, zlasti z Zavodom Republike Slovenije za varstvo narave in lokalnimi skupnostmi. Pri načrtovanju ukrepov na področju urejanja voda je treba upoštevati naravovarstvene zahteve ter razvojne in prostorske potrebe lokalnega okolja, kar zahteva obsežno medsebojno koordinacijo in usklajevanje.

Podaljšanje roka do konca novembra bo omogočilo kakovostnejšo pripravo letnega programa del, celovitejšo obravnavo predlogov in pripomb pristojnih deležnikov ter boljšo usklajenost načrtovanih ukrepov. S tem se prispeva k učinkovitejšemu načrtovanju in izvajanju nalog javne službe na področju urejanja voda ter zmanjšuje potrebo po naknadnih spremembah programa zaradi neustrezno izvedenih usklajevanj.

K 7. členu

Dopolnitev usklajuje opredelitev predmeta koncesije s tretjim odstavkom 6. člena uredbe (saj je bila obalna linija morja izpuščena) in pri tem ne posega v izključitev nalog iz drugega odstavka 1. člena uredbe.

K 8. členu

Izvajanje obvezne državne gospodarske javne službe na področju urejanja voda je povezano z nekaterimi specifičnimi lastnostmi dejavnosti, ki vplivajo oziroma zahtevajo daljši rok trajanja koncesije, v tem primeru 10 let. Izpostaviti je treba poznavanje posameznega območja, na katerem se podeljuje koncesija. Gre za poznavanje vodnogospodarske problematike, tako v smislu stanja voda, rabe voda in uzurpacije vodnega prostora, območij, ki so izpostavljena škodljivemu delovanju voda, kot tudi področja dovoljevanja rabe voda, nadzora nad izvajanjem rabe voda, nenazadnje pa tudi varstva voda in obratovanja z vodno infrastrukturo, ki zaradi morebitnih posledic, ki jih lahko povzroči neobratovanje oziroma slabo vzdrževanje na premoženje in za življenja ljudi.

Omenjeno vsebinsko poznavanje problematike je proces, ki zahteva na eni strani ustrezno strokovno izobražen kader, ki pa potrebuje določeno dobo, da se v celoti seznani z odprtimi vprašanji na področju urejanja voda in s tem učinkovito izvaja naloge z delovnega področja javne službe urejanja voda. Izkušnje kažejo, da je doba izobraževanja in pridobivanja izkušenj vsaj 5 let, tako da ni interes pridobiti koncesijo za tako kratko obdobje, ker koncesionar v tem obdobju komaj izobrazi strokoven kader, ko teoretično že lahko izgubi koncesijo. Zato se zdi smiselno zagovarjati obdobje trajanja koncesije 10 let, ker kader, ki ga koncesionar izobrazi, še 5 let opravlja svojo strokovno delo.

Ne nazadnje je potrebno izpostaviti še eno področje, ki govori v prid 10 letni koncesiji. Gre zato, da je amortizacija specialne strojne opreme, ki jo koncesionar potrebuje za izvajanje koncesije 8 – 10 let. Torej je tudi ekonomski interes koncesionarja, da za tako obdobje nabavi in koncedentu ponudi ustrezno opremo. V krajšem roku trajanja koncesije pa ta oprema ne bi bila amortizirana in bi predstavljala strošek koncesionarju.

Daljše trajanje koncesije koncesionarjem omogoča učinkovitejše načrtovanje investicij v mehanizacijo, opremo in kadre, saj se stroški tovrstnih vlaganj povrnejo v daljšem časovnem obdobju. S tem se krepi zanesljivost izvajanja javne službe in zagotavlja večja pripravljenost za izvajanje rednih nalog urejanja voda ter ukrepanje ob izrednih dogodkih, zlasti ob poplavah in drugih naravnih nesrečah zaradi škodljivega delovanja voda.

Če skupaj seštejemo pozitivne učinke, ki jih prinaša daljše trajanje koncesije, t.j. 10 let, tako glede strokovne usposobljenosti in izkušenj kadra, kot tudi interesa koncesionarja, da se za obdobje izvajanja koncesije opremi s ustrezno opremo, je torej očitno, da daljši rok trajanja koncesije prinaša več pozitivnih učinkov kot krajši rok.

Predlagana ureditev sledi rešitvam, uveljavljenim na področju rednega vzdrževanja državnih cest, kjer se zaradi narave dejavnosti in potrebe po dolgoročnem zagotavljanju zmogljivosti prav tako uveljavlja daljše koncesijsko obdobje.

K 9. členu

Predlagana sprememba pogojev glede kadrovske sposobnosti kandidata podrobneje opredeljuje zahteve glede strokovne usposobljenosti kadrov in referenc, ki jih morajo izpolnjevati kandidati za pridobitev koncesije za izvajanje javne službe urejanja voda.

Namen spremembe je zagotoviti, da javno službo izvajajo gospodarski subjekti, ki razpolagajo z ustreznim številom strokovno usposobljenih in operativno usposobljenih delavcev ter imajo preverjene izkušnje pri izvajanju del na vodni infrastrukturi, vodnih in priobalnih zemljiščih. Zaradi vse večje zahtevnosti upravljanja voda, izvajanja ukrepov za zmanjševanje poplavne ogroženosti ter odprave posledic škodljivega delovanja voda je ključnega pomena, da izvajalci razpolagajo z ustreznimi strokovnimi znanji in praktičnimi izkušnjami. S spremembo se krepi vloga nacionalnih poklicnih kvalifikacij upravljalec vodne infrastrukture, vodovarstveni nadzornik in hidrotehnični delavec, s čimer se spodbuja razvoj in ohranjanje specializiranih kompetenc na področju urejanja voda. Zahteva po določenem deležu strokovnih delavcev z navedenimi kvalifikacijami zagotavlja ustrezno strokovno raven izvajanja nalog javne službe ter prispeva k enotnejši kakovosti izvajanja del na vseh koncesijskih območjih.

Dodatno se določa tudi minimalni delež strokovnih delavcev, ki izpolnjujejo pogoje za vpis v Inženirsko zbornico Slovenije kot pooblaščeni inženirji. Takšna ureditev krepi strokovno odgovornost pri načrtovanju, vodenju in nadzoru del ter zagotavlja ustrezno tehnično znanje pri izvajanju zahtevnejših posegov na vodni infrastrukturi in vodotokih.

Na področju referenčnih pogojev se natančneje določa obseg in vsebina zahtevanih referenc. Kandidati morajo izkazati izkušnje z izvedbo vzdrževalnih del na vodni infrastrukturi, vodnih ali priobalnih zemljiščih, pri čemer se uvaja zahteva, da najmanj polovica referenčnih poslov vključuje tudi projektiranje. S tem se spodbuja izbira izvajalcev, ki poleg izvedbenih zmogljivosti razpolagajo tudi z ustreznim strokovnim znanjem za pripravo tehničnih rešitev in celovito obravnavo posegov na področju urejanja voda.

Predlagane spremembe bodo prispevale k višji kakovosti izvajanja javne službe, večji strokovni usposobljenosti izvajalcev, učinkovitejšemu upravljanju vodne infrastrukture ter boljši pripravljenosti za izvajanje rednih in izrednih ukrepov zaradi škodljivega delovanja voda. Hkrati omogočajo večjo pravno varnost in preglednost postopkov podeljevanja koncesij, saj se ključni pogoji za ugotavljanje kadrovske in strokovne usposobljenosti kandidatov določajo jasneje in natančneje.

S spremembo petega odstavka 16. člena se besedilo citata Zakona o javnem naročanju dopolni z vsemi spremembami tako, da se glasi »Uradni list RS, št. 91/15, 14/18, 121/21, 10/22, 74/22 – odl. US, 100/22 – ZNUZSZS, 28/23, 88/23 – ZOPNN-F in 83/25 – ZOUL«.

K 10. členu

S spremembo tretjega odstavka 17. člena se natančneje določajo pogoji za izpolnjevanje pogojev za pridobitev koncesije v primeru skupne vloge oziroma nastopa več gospodarskih subjektov v obliki konzorcija ter sodelovanja partnerjev in podizvajalcev.

Namen spremembe je zagotoviti večjo jasnost glede obsega in načina izkazovanja posameznih pogojev ter hkrati omogočiti sodelovanje različnih gospodarskih subjektov, ki lahko s povezovanjem zagotovijo ustrezne kadrovske, tehnične in organizacijske zmogljivosti za izvajanje javne službe.

Sprememba ohranja zahtevo, da morajo vsi člani konzorcija samostojno izpolnjevati pogoje glede osnovne sposobnosti, saj gre za pogoje, ki zagotavljajo zakonito in zanesljivo izvajanje javne službe. Pri pogojih glede tehnične opremljenosti se omogoča skupno izpolnjevanje pogojev vseh članov konzorcija, saj je za učinkovito izvajanje nalog bistvena skupna razpoložljivost potrebne mehanizacije, opreme in drugih tehničnih zmogljivosti.

Na področju kadrovske in strokovne sposobnosti se izrecno določa možnost, da kandidat pogoje izpolni skupaj s partnerjem oziroma podizvajalcem. Takšna ureditev omogoča širšo konkurenco med ponudniki in vključevanje specializiranih subjektov, hkrati pa zagotavlja, da razpisane naloge izvajajo ustrezno

usposobljeni izvajalci. Zaradi zagotavljanja dejanske usposobljenosti vodilnega partnerja se določa, da mora ta sam zagotoviti najmanj 75 odstotkov zahtevanih referenc. S tem se preprečuje, da bi vodilni partner izkazoval svojo usposobljenost pretežno ali izključno na podlagi zmogljivosti drugih subjektov, ter se zagotavlja, da ima nosilec koncesijskega razmerja ustrezne izkušnje za vodenje in izvajanje javne službe. Dodatno se določa, da mora v primeru skupne ponudbe vsak partner samostojno izpolnjevati pogoj glede ekonomskega in finančnega položaja najmanj v višini 75 odstotkov zahtevanega letnega prometa za posamezni sklop. Namen te zahteve je zagotoviti ustrezno finančno stabilnost vseh partnerjev, ki bodo sodelovali pri izvajanju javne službe, ter zmanjšati tveganja za motnje pri njenem izvajanju zaradi morebitnih finančnih težav posameznega partnerja.

K 11. členu

S spremembo 27. člena uredbe se natančneje urejajo pristojnosti in način izvajanja kontrole nad izvajanjem koncesij za opravljanje obveznih državnih gospodarskih javnih služb na področju urejanja voda.

Predlagana ureditev določa obveznosti koncesionarja pri omogočanju kontrole ter podrobneje opredeljuje njen obseg, ki vključuje preverjanje finančnega poslovanja, namenske uporabe sredstev ter obsega, kakovosti in pravočasnosti izvedenih del. Določajo se tudi pogoji izvajanja kontrole in možnost ukrepanja ob ugotovljenih nepravilnostih oziroma nestrokovnem izvajanju javne službe.

Namen spremembe je zagotoviti učinkovitejše spremljanje izvajanja koncesijskih obveznosti, preglednejšo porabo javnih sredstev ter večjo odgovornost koncesionarjev za strokovno, kakovostno in pravočasno izvajanje nalog javne službe.

K 12. členu

Namen spremembe je zagotoviti primernejši in realnejši rok za izvedbo vseh aktivnosti, ki jih je treba opraviti v postopkih, povezanih z izvajanjem koncesije. Izkušnje pri izvajanju uredbe so pokazale, da je šestmesečni rok v posameznih primerih prekratek za učinkovito izvedbo vseh potrebnih organizacijskih, kadrovskih, tehničnih in administrativnih postopkov, ki so potrebni za nemoten prevzem oziroma izvajanje koncesije.

Podaljšanje roka na dve leti omogoča boljšo pripravo vseh udeležencev na spremembe v koncesijskem razmerju, zmanjšuje tveganja za motnje pri izvajanju javne službe ter zagotavlja večjo kontinuiteto opravljanja nalog urejanja voda. Hkrati se s tem omogoča ustreznejši prenos dokumentacije, opreme, kadrovskih in drugih virov, ki so potrebni za nemoteno izvajanje javne službe.

K 13. členu

Določbe te uredbe, razen 12 člena te uredbe, se ne uporabljajo za koncesijska razmerja, sklenjena pred njeno uveljavitvijo, in za postopke podelitve koncesij, ki so se začeli pred dnem njene uveljavitve. 12. člen te uredbe pa se uporablja za koncesijska razmerja, sklenjena pred njeno uveljavitvijo, in za postopke podelitve koncesij, ki so se začeli pred dnem njene uveljavitve.

K 14. členu

Člen določa začetek veljavnosti uredbe, in sicer naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, kar je skladno z ustaljeno nomotehnično prakso.